

[Sønderby]

Nu ligger rapporten der, og venstre er tilfreds med den enighed, der har været i udvalget om konklusionerne i rapporten. Det har ikke været nogen let opgave at få alle tingene med, men udviklingen er jo heller ikke løbet fra os i den periode, siden det udvalg blev nedsat. Vi fik et svar sidste år i forbindelse med behandlingen af SFs beslutningsforslag i miljøudvalget, hvor det viste sig, at forbruget af fuelolie med mere end 1 pct, svovl fra 1980 til 1982 var faldet fra 4 mill. til ca. 2,7 mill. t. Og vi kunne måske spørge i udvalget, om det er faldet yderligere siden.

Det siger jeg i relation til det, hr. Erik Holst sagde, om det var rimeligt at bruge 1980 som baggrund for det. I de andre lande, vi samarbejder med – både på baggrund af hr. Erik Holsts udtalelse i Europarådet og på baggrund af en diskussion, der har været i Nordisk Råd – har man jo fastsat, at det er 1980, der er baggrunden, og så ville det jo være mærkeligt, at det danske forsøringsudvalg bruger en anden baggrund.

Rapporten lader ikke nogen tvivl tilbage om, at forbrænding af kul og olie har ændret det regionale klima og har gjort regnen sur. Vi kan så spørge – det er det, man også har arbejdet med i udvalget – hvor meget der er sket herhjemme, og hvor meget der er sket i vore nabolande. Det er givet, at jo højere vi bygger skorstenene, jo mere spredt vi problemerne, men da vore nabolande også gør det, er summen jo omtrent det samme. Derfor er det nødvendigt, at vi om disse problemer har et internationalt samarbejde, ikke kun et nordisk samarbejde.

Jeg vil da glæde mig over, ligesom hr. Erik Holst selvfølgelig gjorde det, at miljøministeren nu i Ottawa har underskrevet en deklaration mellem Sverige, Norge, Finland, Østrig, Canada, Frankrig, Holland, Schweiz og Vesttyskland. Jeg skal beklage, ligesom fru Margrete Auken gjorde det i Nordisk Råd, at England ikke er med i den. Vi har forhåbning om og tro på, at de vil komme med. Jeg beklager meget, at vi ikke har fået nogle østeuropæiske lande med.

Vel, vi har råd til at være foran og skal også være det her i Danmark, men alt har jo en grænse, som det også blev sagt af hr. Erik Holst ved åbningen af den konference. Det er vel også baggrunden for, at forsøringsudvalgets væsentligste konklusion er, at vi skal

nedbringe svovldioxidudledningen i perioden fra 1984–1985 til 1993 med 30 pct., og det er vi enige med ministeren i. Der står i rapporten, at det vil nedsætte den totale udledning fra 437.000 til 306.000 t i 1993.

Rapporten gør rede for forholdene i Danmark og i en række andre lande. Der hersker ingen tvivl om, at noget må der gøres, og derfor skal vi umiddelbart efter denne debat behandle et lovforslag, som er fremsat af regeringen. Rapporten anbefaler, at vi regulerer på 3 måder: 1. Nedsættelse af svovlindholdet i gas og fuelolie. 2. Begrænsning af svovlindholdet i kul, der anvendes andre steder end i kraftværker. Samt 3. Regulering af svovldioxidudledningen fra kraftværkerne.

Venstre vil være med til at yde en indsats også økonomisk for at sikre ikke kun skove og søer, men også bygningsværker. Det er jo ikke kun skove og søer, vi snakker om. Vi kender jo også bygningsværker, der er blevet beskadiget af dette. De indgreb, forsøringsudvalget foreslår, mener vi – for at blive i hr. Erik Holsts sprogbrug – er et samspil, der bygger på en hårfin balance mellem hensynet til forsyningssikkerhed, miljøkvalitet og rentabilitet. Derfor er vi tilfredse med rapporten og dens konklusioner. Jeg mener, at alle forhold er taget i betragtning, og er tilfreds med, at et enigt udvalg fremlægger en rapport, som danner baggrund for redegørelsen.

De installationer, der skal sikre en renere luft, skaffer os så nogle deponeringsproblemer; det er der også snakket om i rapporten. Det er givet, at forskning for at finde praktisk anvendelse for gips og flyveaske må vi arbejde videre med, og der bliver også behov for nogle deponeringsløsninger.

Jeg forstår Industrirådets advarsel mod at gennemføre yderligere restriktioner for svær brændselolie, før disse er indført i samtlige EF-lande, men venstres vilje til at følge forsøringsrapporten gælder altså på trods af dette.

Elselskaberne har i de senere år i høj grad flyttet brændselsforbruget fra olie til kul. Når vi snakker om det, er det, ligesom om de partier, der ikke er helt tilfredse med rapporten – vi vil nok høre nogle bemærkninger senere – vil tvinge elselskaberne til at foretage kul køb f.eks. i Polen, hvor man har et meget demokratisk styre, og siger, at de ikke må købe kul i Sydafrika. Det er nok noget af